

सन्निध्याज्जातमेवन् विद्यादेशात्तथैव च ॥
अनायासां ससुप्तो ब्राह्मणात् यद्वक्ष्यते ॥
ब्राह्मणायामनार्यात् अथैवं कीति चेद्वेत् ॥
जातो नार्यामनार्यायामनार्या भवेद्-
गुणैः ॥

जातोऽनार्यादायायामनार्य इति निश्चयः ॥
तादुभाव्यसंस्काराविति धर्म्मो व्यवस्थितः ॥
वैगुण्याज्जन्मनः पूर्वं उत्तरः प्रतिलोमतः ॥
सुबोक्त्वेव सुज्ञेन जातं सम्पद्यते यथा ॥
तथायाज्जात आर्यायां सर्वं संस्कारमर्हति ॥
बीजमेके प्रशंसन्ति चेन्नमये मनोविग्नः ॥
बीजज्ञेन तथैवाथ तज्यन्तु व्यवस्थितिः ॥
अज्ञेने बीजसुतदृष्टमन्तरैव विनश्यति ॥
अवीजकमपि ज्ञेन केवलं स्थूलं भवेत् ॥
यस्माद्बीजप्रभावेन तिर्यग्जा नृपयोऽभवन् ॥
पूजिताश्च प्रशस्ताश्च तस्माद्बीजं प्रशस्यते ॥
अनार्यामार्गकर्मणामार्गस्थानार्गकर्मणम् ॥
सम्प्रदायाद्ब्रह्मज्ञाता न समो नासमाविति ॥

इति मानवे ६।१० अध्यायौ ॥ ॥

वर्णसङ्करस्य कारणं दोषाश्च यथा,—
“अधर्म्माभिभवात् कथा प्रदुष्यन्ति कुलस्थियः ॥
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसङ्करः ॥
सङ्करो नरकायेव कुलज्ञानं कुलस्य च ॥
पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥
दोषैरेतेः कुलज्ञानं वर्णसङ्करकारकैः ॥
उत्सादन्ते जातिधर्म्माः कुलधर्म्माश्च प्राच्यताः ॥
उच्छन्नकुलधर्म्माणां मनुष्याणां जनाह्नः ॥
नरके नियतं वाचो भवतीत्यनुशुश्रुमः ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् १ अध्यायः ॥

वर्णविः, पुं, (वर्णोति स्थलमिति । वृष आवरणे +
“सानसिर्वर्णसिपर्येषीति ।” उणा० ४।१०७।
इति अविः धातोर्नृक् च ।) जन्म । इत्युणादि-
कोषः ॥

वर्णा, स्त्री, (वृण्यते भक्ष्यते इति । वृणु भक्षणे +
कर्मणि चच् । ततटाप् ।) आङ्गको । इति
हेमचन्द्रः ॥

वर्णाङ्गा, स्त्री, (वर्णा अङ्गान्तेऽनयेति । अङ्ग +
कारणे घञ् । ततटाप् ।) लेखनी । इति
शब्दरत्नावली ॥

वर्णाटः, पुं, (वर्णान् अटतीति । अट् + अच् ।)
गायनः । चित्रकरः । स्त्रीकृतजीवनः । इति
मेदिनी । टे, ५५ ॥

वर्णात्मा, [नृ] पुं, (वर्णः अक्षरं आत्मा स्वरूपं
यस्य ।) शब्दः । इति जटाधरः ॥

वर्णाधिपः, पुं, (वर्णानां ब्राह्मणादीनामधिपः ।)
ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राणामधिपतिर्यहः । यथा,
“ब्राह्मणे शुक्रवागीशौ क्षत्रिये भौमथास्त्रो ।
चक्रो वैश्ये बुधः शूद्रे पतिर्लब्धोऽन्तर्धने जने ॥”
इति ॥

“खाध्याये वेद वर्णाधिप इह शुभदे क्षीरमे
त्रादितौ च ।”
इति च ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

वर्णाहः, पुं, (वर्णमर्हतीति । अहं + अण् ।) सङ्गः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वर्णि, स्त्री, (वर्णयते स्तूयते इति । वर्णं स्तुतौ +
इन् ।) खर्णम् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
“वर्णवैलिङ्गाहिरण्ये ।” उणा० ४।१२३। इत्युक्तेः
अहिरण्ये तु वलिखितेव ॥ क्वचित् पुल्लिङ्गोऽपि ॥

वर्णिकः, पुं, (वर्णां लेखत्वेन सन्ति अस्थिति ।
वर्ण + ठन् ।) लेखकः । यथा,—

“लेखकेऽक्षरपुञ्जाः स्युश्चण्वकचक्षवः ।

वर्णिको लिपिकरश्चाक्षरन्यासे लिपिलिखिः ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३।१४८ ॥

वर्णिका, स्त्री, (वर्णा अक्षराणि लेखत्वेन सन्त्यस्या
इति । वर्ण + ठन् + टाप् ।) कठिनो । यथा,—

“लेखन्यां कर्णिकापि स्यात् कठिन्यामपि

वर्णिका ॥”

इति हारावली । २६६ ॥

मसिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ काश्चनस्य उत्-
कर्षः । यथा,—

“वर्णकाक्षरयोः स्त्री तु चन्द्रे च विलेपने ।

दयोर्नोऽप्यादिषु स्त्री स्यादुत्कर्षकाश्चनस्य च ॥”

इति मेदिनी । वै, १५२ ॥

वर्णितः, चि, (वर्ण + क्त ।) स्तुतिशुक्तः । तत्-
पर्यायः । इति तः २ श्रुतः ३ पर्यायितः ४
पर्यायितः ५ प्रयुतः ६ पणितः ६ पणितः ८
गौरवः ९ अभिरुतः १० ईदितः ११ स्तुतः १२।
इत्यमरः । ३।२।११० ॥ श्रुतः १३। इति
जटाधरः ॥ (विस्तारितः । यथा, महाभारते ।
१।२।२०६।

“चतुर्थमेतद्विपुलं वैराटं पञ्च वर्णितम् ॥”

कथितः । यथा, कथासरित्सागरे । १६। ३६।

“सम्भूतस्तत्र न मया हरिद्रस्यापि वर्णितम् ॥”

वर्णिनी, स्त्री, (वर्णोऽस्थस्या इति । वर्ण + इनिः ।
ङीप् ।) हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ वनिता ।

इति हेमचन्द्रः । ३।१६८ ॥

वर्णी, [नृ] पुं, (वर्णा अक्षराणि लेखत्वेन सन्त्य-
स्थिति । वर्ण + इनिः ।) लेखकः । (वर्णा नील
पीतादयः लेखत्वेन सन्त्यस्थिति । इनिः ।) चित्र-
करः । (यथा, महाभारते । १२। ६६। ५७।

“अङ्गारकुशस्तुङ्गानां पलाशशरवर्णिनाम् ।

यवसेल्वनदिम्बानां कारयेत् च सञ्चयान् ॥” ॥

वर्ण + “वर्णादङ्गाराणि ॥” ५।२।१३४ ॥

इति इनिः ।) ब्रह्मचारी । यथा,—

“वर्णो स्यात् लेखके चित्रकरेऽपि ब्रह्म-
चारिणि ॥”

इति मेदिनी । ने, १२७ ॥

(यथा, कुमारः । ५। ५२।

“सखी तदीया तमुवाच वर्णिनं

निबोध साधो ! तव चैतु कुतूहलम् ॥”

वर्णविष्टे, चि ॥ (वर्णोत्तरपदात्तु “धर्म्मशील-
वर्णात्मा ॥” ५।२।१३२। इति इनिः स्यात् ।

यथा, कामन्दकीये नीतिवारे । २। १६।

“अज्ञानाध्यापने शुद्धे विमुह्याच प्रतियहः ।

वृत्तित्रयमिदं प्राहुर्मनयो ज्येष्ठवर्णिनः ॥”
ज्येष्ठवर्णिनो ब्राह्मणस्थेत्वर्थः ॥)

वर्णः, पुं, (वृड संभक्तौ + “अजिह्वरीभ्यो निच् ॥”
उणा० ३।३८। इति णः । स च निच् ।)

नदविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥ आदित्यः ।

इति चन्द्रिप्रसारोणादित्तिः ॥ (देशविशेषः ।

इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)

वर्णकः, स्त्री, (वर्णते इति । वृत् + ण्वल् ।) वर्ण-
लोहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ विदर इति भाषा ॥

(पूजके, चि । यथा, गो० रामायणे । २।

१०७। १२२।

“निदेश्य सेनां भरतः पद्भ्यां पादवतां वरः ।

अभिगन्तु स काकुत्स्थमिषेयं गुरुवर्णकः ॥”

वर्णकः, पुं, (वृत् + ण्वल् ।) पत्तिविशेषः । भारद्वाज
इति भाषा ॥ (यथा, महाभारते । १३।

१११। १०३।

“कौशिकस्तु ततो हत्वा नरो जायति वर्णकः ॥”

अस्य पर्यायो गुणाश्च यथा,—

“वर्णको वर्णकश्चिन्नस्तोऽग्न्या वर्णकाः स्मृताः ।

वर्णकोऽधिकारः श्रौतो च्चरदोषत्रयापहः ।

सुख्यः शुक्रदो बल्यो वर्णकाव्यगुणाक्षतः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥

अन्धश्रुः । इत्यमरः । ३। ३। ११ ॥

वर्णका, स्त्री, (वर्णक + टाप् । “वर्णका श्रुक्तौ
प्राचाम् ।” इति वार्तिकोक्ता न अत इत्यम् ।)

वर्णकपत्नी । इत्यमरटीकायां रायसुजटः ॥

वर्णजम्बा, [नृ] पुं, (वर्तनि आकाशपथे जम्ब
यस्य ।) मेघः । इति शब्दमाला ॥

वर्णनं, स्त्री, (वर्णतेऽनेनेति । वृत् + कर्णे ल्युट् ।)
वृत्तिः । इत्यमरः । २। ६। १ ॥ (यथा, भाग-
वते । ७। ११। २६।

“सम्प्राज्जनोपलेपाभ्यां गृहमखनवर्तनेः ।

खयश्च मङ्कितं निजं परिन्दपरिच्छदा ॥”

साधारणवर्तनम् । इति शब्दरत्नावली ॥

वर्तनं, स्त्री, (वर्णतेऽनेनेति । वृत् + ल्युट् ।)
तूतनाला । तर्कपीठः । जीवनम् । इति
मेदिनी । ने, १२६। (यथा, मार्कण्डेये । ५०। ७१।

“देवतापिठमत्तार्णानामतिधीनाश्च वर्तनम् ।

यस्यावशिष्टेनानेन पुंसस्तस्य गृहं त्वज ॥”

वर्तनः, पुं, (वर्णते इति । वृत् + “अज्ञदात्तश्च
हलादेः ।” ३। २। १४६। इति युच् ।)

वामनः । इति मेदिनी । ने, १२५ ॥ वर्त्तन्त्यौ,

चि । इत्यमरः । ३। १। २६ ॥ (यथा, भाग-
वते । ३। ११। २६।

“यद्यदेनन्दनः सर्गो ब्राह्मणलोकावर्तनः ।

तिर्यङ्गवृष्टिदेवानां सम्भवो यच्च कर्मभिः ॥”

वर्त्तनिः, पुं, पूर्वदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(स्त्री, वर्त्ततेऽनेनेति । वृत् + “वर्त्तश्च ।” उणा०

२। १०७। इति अणिः । पन्थाः । इत्युज्ज्वल-
दत्तः ॥)

वर्त्तनी, स्त्री, (वर्त्तनि + छदिकारादिति पञ्चे ङीष् ।)
पन्थाः । पेशयम् । इति शब्दरत्नावली ॥